

- 4) Onko kyse tasa-arvoista kohtelua koskevan, 5.7.2006 annetun direktiivin 2006/54/EY⁽³⁾ 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä silloin, kun työsopimussuhteessa olevat julkishallinnon työntekijät, jotka pitävät vanhempainlomaa lakisääteiset kaksi vuotta, menettävät lakisääteisen oikeuden lomaan lapsen syntymää edeltäneeltä vuodelta, koska loma-oikeus on vanhempainloman päätyttyä jo vanhentunut, ja kun kyseiset työntekijät ovat suurimmaksi osaksi (97 prosenttia) naisia?

⁽¹⁾ EYVL L 14, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 175, s. 43.

⁽³⁾ EUVL L 204, s. 23.

Kanne 12.11.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-491/08)

(2009/C 44/45)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että alueella ITB032228, Is Arenas, esiintyvien luontotyyppien ja lajien suhteen Narbolian kunnassa sijaitsevan Is Arenas -nimisen turistikeskushankkeen osalta
 - Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisia veloitteitaan, koska se ei toteuttanut ennen 19.7.2006 direktiivillä tarkoitettua suojelutavoitteen kannalta asianmukaisia suojelutoimenpiteitä suojellakseen sitä merkittävää ekologista intressiä kansallisella tasolla, joka on yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotetulla ITB032228, Is Arenas -alueella, erityisesti koska se ei ole kieltänyt alueeseen koskemista, joka voi vakavasti vaikuttaa alueen ekologisiin ominaisuuksiin
 - Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole 19.7.2006 jälkeen toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten yhteisön tärkeänä pitämä alue on osoitettu
 - Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on tietoinen siitä, että yhteisön tärkeänä pitämällä alueella Is Arenas rakennetaan parhaillaan turistikeskusta, johon kuuluu muun muassa golfkenttä. Komission mukaan yhteisön tärkeänä pitämää Is Arenasin aluetta koskeva turismihanke vaikuttaa erityisesti alueisiin, jotka takaavat ekologisen yhdysiteen kummankin tärkeimmän mäntymetsäalueen välillä. Sillä voi tämän vuoksi olla merkittävää kielteistä vaikutusta näihin alueisiin, erityisesti niiden toimintaan ”ekologisenä yhdyssiteenä”.

Komissio kritisoi hanketta muun muassa siitä, että se johtaa alkuperäisten luontotyyppien pienentymiseen ja muuttumiseen muun muassa vieraiden lajien käyttöönotolla, kuten golfkentän ruoholla, että sillä syrjäytetään luontotyyppisiä, että maaperä poljetaan ja tiivistetään, että tila vähenee, että uimareiden suuri määrä vaikuttaa rantaviivan luontotyyppisiin, jotka ovat erittäin merkittäviä dyynien kannalta, ja että puita hakataan.

⁽¹⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7).

Valitus, jonka Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau ja Francisco Javier Solana Ramos ovat tehneet 18.11.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-47/05, (Angé Serrano ym. v. parlamentti) 18.9.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau ja Francisco Javier Solana Ramos (edustaja: avocat E. Boigelot)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja hyväksyttävä, ja tämän johdosta yhteisöjen tuomioistuimen on:
 - Angé Serranon, Brasin ja Orcajo Teresan osalta kumottava valituksenalainen tuomio yhtäältä siltä osin kuin siinä todetaan, ettei ratkaisun antaminen heidän osaltaan ole tarpeen heidän ensimmäisen väitteensä osalta, ja toisaalta siltä osin kuin tuomiossa hylätään mainittujen henkilöiden vahingonkorvausvaatimus

- Decouteren, Haun ja Solana Ramosin osalta kumottava valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 ja 4 kohta ja niihin liittyvät perustelut
- ratkaistava asia ja hyväksyttävä asian T-47/05 kantajien alkuperäiset vaatimukset seuraavasti:
 - kumottava uusien henkilöstösääntöjen johdosta suoritettua kantajien palkkaluokkien uudelleen määrittelyä koskeva päätös
 - veloitettava Euroopan parlamentti suorittamaan vahingonkorvausta, jonka kohtuulliseksi määräksi arvioidaan 60 000 euroa kantajaa kohden
- veloitettava joka tapauksessa vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi valituksenalaisessa tuomiossa kanteen, jonka olivat nostaneet kuusi kantajaa, jotka olivat Euroopan parlamentin virkamiehiä ja jotka olivat läpäisseet hyväksytysti vanhojen henkilöstösääntöjen aikana järjestetyt sisäiset kilpailut mutta joiden palkkaluokkaa oli muutettu uusien henkilöstösääntöjen voimaantulon jälkeen.

Kolme ensimmäistä valittajaa esittävät valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan he väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja laiminlöi perusteluvollisuuttaan katsoessaan, ettei ratkaisun antaminen asiassa ollut tarpeen. Valittajat katsovat, että heillä oli edelleen oikeussuojaintressi vaatia kumottavaksi riidanalaisia päätöksiä palkkaluokkien muuttamisesta, vaikka nämä päätökset oli 20.3.2006 kumottu uusilla yksittäisillä päätöksillä, siitä syystä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itse katsoi, että näillä uusilla päätöksillä ei korjattu täysimääräisesti valittajille aiheutunutta haittaa, koska valittajia ei näissä uusissa päätöksissä luokiteltu ylempään palkkaluokkaan. Lisäksi valittajat väittävät, että riidanalaiset päätökset perustuvat uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaan 2 ja 8 artiklaan, joiden lainmukaisuus on heidän mukaansa kyseenalainen.

Toisella valitusperusteellaan samaiset valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa, koska se on hylännyt kantajien vahingonkorvausvaatimuksen, vaikka heidät luokitellaan uusien henkilöstösääntöjen mukaisesti samaan palkkaluokkaan kuin sellaiset työtoverit, jotka eivät läpäisseet hyväksytysti ura-alueella etenemiseksi järjestettyä kilpailua, ja aiheutetaan täten kantajille vakavaa vahinkoa.

Kolme viimeksi mainittua valittajaa esittävät valituksensa tueksi yhden valitusperusteen, joka perustuu uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 ja 8 artiklan lainvastaisuuteen.

Tältä osin valittajat vetoavat ensinnäkin siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut valittajien saavutettuja oikeuksia, oikeusvarmuuden periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta, koska se katsoi, että luokittelu korkeampaan palkkaluokkaan vanhojen henkilöstösääntöjen mukaisesti järjestetyn kilpailun läpäisemisen johdosta ei ole saavutettu oikeus eikä siihen voida täten perustaa mitään perusteltua luottamusta.

Valittajat väittävät tämän valitusperusteen tueksi toiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska uusien henkilöstösääntöjen mukaisesti suoritettavan palkkaluokan uudelleen luokittelun johdosta valittajia kohdellaan samoin kuin heidän sellaisia työtovereitaan, jotka eivät läpäisseet puheena olevia kilpailuja. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajien mukaan kohdellut erilailla samanlaisia tilanteita, koska se katsoi, että tietyn kilpailun läpäisseet henkilöt eivät muodosta yhtä ja samaa ryhmää, vaan että palkkaluokkaan luokitteluun sovellettavat säännöt ovat erilaisia sen perusteella, milloin luokittelu suoritetaan. Eri säännösten eli uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan soveltaminen saman kilpailun läpäisseihin henkilöihin on ristiriidassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 24.11.2008 — Vera Mattner v. Finanzamt Velbert

(Asia C-510/08)

(2009/C 44/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vera Mattner

Vastaaja: Finanzamt Velbert

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko EY 39 ja EY 43 artiklaa sekä EY 56 artiklaa, luettuna yhdessä EY 58 artiklan kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle lahjaveron kantamista koskevalle jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään luovutuksen osalta vain 1 100 euron suuruisesta vähennyksestä, jos ulkomailla asuva henkilö luovuttaa toiselle ulkomailla asuvalle henkilölle Saksassa sijaitsevan kiinteistön, mutta jossa säädetään saman kiinteistön lahjoituksen osalta 205 000 euron suuruisesta vähennyksestä, jos lahjoittajan tai lahjan saajan kotipaikka on lahjoitushetkellä kyseisessä jäsenvaltiossa?